

Herrer mener; for det er vel ikke Meningen, at dette Valg skal foretages paa taa-gede Fraser, skal være et uklart Stemningsvalg, at hysteriske Skrig skal blive bestemmende for dette Valgs Udfald. Det er vel ikke Meningen? Eller maaske er det netop Meningen. Men jeg maa ønske, at man skaber den størst mulige Klarhed i dette Spørgsmaal.

Der er rejst et Krav om Internationalisering. Hvis Flensborg og Omegn ønsker en anden Stilling end den, de vil faa efter Fredstraktaten og efter den internationale Kommissions Indstilling og Fredskonferencens endelige Afgørelse, hvorledes den end maatte blive — hvis Flensborg og Omegn vil have en saadan særlig Stilling, hvis de vil internationaliseres, saa respekterer selvfølgelig enhver Demokrat og enhver Socialdemokrat Selvbestemmelsesretten. Det maa Flensborgs Befolkning og Flensborgs Omegns Befolkning selv om. Og det bliver et Spørgsmaal, der i og for sig ikke vedrører Forholdet mellem Tyskland eller Danmark, eller hvor Flensborg nu maa ligge, efter at Fredskonferencen endelig har bestemt Grænsen. Det maa blive et Anliggende mellem Flensborgs og Omegns Befolkning og det Land, de tilhører, eventuelt et Anliggende, der kunde varetages og ordnes gennem Folkenes Forbund. Dertil skulde Folkenes Forbund netop være i Stand, det skulde være en af Folkenes Forbunds store Opgaver at tage sig af saadanne Spørgsmaal, der opstaar, hvor en Befolkning ikke er tilfreds med de hidtidige nationale Forhold og statsretlige Stilling, saa at man i al Fredelighed, uden at gribe til Krig, kunde faa Sagen ordnet. Men hvilken Indfyldelse de danske Vælgere paa den forestaaende Valgdag den 22. April eller Dagene kort derefter skal kunne faa paa det Spørgsmaal, om Flensborgs Befolkning vil have en international Stilling eller ej, ja, det er for mig ganske ubegribeligt, og det maa de Herrer nu give os den fornødne Klarhed over.

Nu staar vi altsaa foran Valget, og det er godt, at vi kan faa Klarhed her ved Valglovens eneste Behandling. Det er naturligt, fordi Valgloven har været Nerven i hele denne 14-Dages Krise og er det fremdeles. Nu staar vi endelig overfor det, vi hele Tiden har ønsket, nemlig hurtigt Valg paa ærlig Grund. Thi hvad man nu end vil mene om denne Valglovs Mangler og Fejl — enhver Valglov har Mangler og Fejl, ethvert Valgsystem har Lys- og Skyggesider, og de Mangler og Fejl, der

maatte være, kan rettes, efterhaanden som man lærer dem at kende i Praksis —, altsaa hvad man end vil mene om Enkelt-hederne: Princippet er den lige Valgrets fulde Gennemførelse, saaledes at vi for første Gang i Danmark faar et ærligt Valg, idet der efter dette Valglovsforslag ligefrem er skabt, man kunde sige, matematisk Sikkerhed for, i alt Fald en saa overvejende Sandsynlighed for, at hvert Parti faar netop, hvad der retfærdigvis tilkommer det, at jeg ikke tror, der findes noget Valgsystem i noget Land i Verden, hvor der er skabt nogen tilsvarende næsten matematisk Sikkerhed.

Saa taler man om, at Systemet er kompliceret, indviklet og broget. For Vælgerne er det overordentlig let, thi selve Valgdagen vil forme sig som alle tidligere Valgdage. Vælgernes Opgave er ganske den samme som tidligere; de møder hver i sin Valgkreds, den historiske og geografiske Kreds, som de kender, og stemmer der. Hele Forskellen vil være, at i Stedet for at man tidligere valgte alene mellem 2—3 Kandidater, er der nu en Stemmeseddel med flere Lister; men Vælgerne kan stemme, hvis de vil, paa ganske samme Maade som hidtil, det hele er saa let som Fod i Hose, ganske som det hidtil har været. Beregningen bliver mere kompliceret. Men naar jeg i Gaar i Landstinget fra Venstres Ordfører hørte Tale om, at det var et Maskineri saa indviklet og kompliceret, at ingen Djævel kunde finde ud af det — og hans Vælgere paa Lolland slet ikke —, saa vil jeg dertil sige, at det, der skete efter det Valgsystem, vi havde ved Valgene 1918, vil i hvert Fald ingen Sinde kunne fremkomme. Der vil ikke kunne ske noget saa mærkværdigt som det, der skete, da det tidligere Medlem for Bogense-Kredsen ved Suppleringsvalget faldt i Bogense, men alligevel blev valgt, medens samtidig en stakkels Venstremand paa Lolland-Falster faldt, som ikke havde Spor med Bogense-Valget at gøre. Det var et af Udslagene af det Valgsystem, vi har nu; men saa indviklet og uforstaaeligt er det nye ikke.

Nu gaar vi altsaa til Valg om meget faa Dage paa ærlig Grund. Vort Program er klart. Demokratiets Program er klart. Det kender alle. Nu beder vi de Herrer om at klare deres Program og helst benytte denne Lejlighed til at klare det, saaledes at vi faar deres Stilling at vide. Deres Stilling til det, jeg har til-ladt mig at kalde Statskup, kender vi, idet der foreligger officielle Erklæringer